

مسجدجامع عتیق در برابر عبور مترو؛

وعده لرزه گیرها تضمین کننده حفاظت نیست

امور میراثی استان اصفهان با ابراز نگرانی از وضعیت مسجد جامع عتیق و دیگر آثار جهانی اصفهان تأکید کرد: تا زمانی که اطمینان کافی از نبود ریسک حاصل نشده، نباید مسیر را با آسودگی خاطر تأیید کرد.

«ا نمی‌توان احتمال خطا را صفر دانست؛ تجربه‌های قبلی باید جدی گرفته شوند

پهرام نادى، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد و پژوهشگر حوزه فرونشست، در گفتگو با خبرنگار مهر اظهار کرد: از نظر فنی امکان کنترل تغییرشکل‌ها و ارتعاشات در یک سامانه مهندسی کامل وجود دارد. اما تحقق این شرایط به کنترل همه پارامترهای مؤثر وابسته است و نمی‌توان احتمال خطا را صفر دانست. او با اشاره به رخدادهایی ثبت‌شده در محدوده خیابان هافت افزود: پیش از رسیدن مسیر مترو به میدان عتیق، حادثه‌ای به ایجاد گودالی با عمق حدود ۱۵ متر انجامیده و در قطعه‌ای دیگر، مواد ناشی از تزریق به سطح خیابان بالا زده است. او با اشاره به تجربه خط یک مترو در محدوده چهارباغ و مدرسه چهارباغ تصریح کرد: برای اطمینان از ایمنی آثار تاریخی، باید پایش پیوسته و برخا وجود داشته باشد. از طرفی سامانه‌ای که ارتعاشات را به‌طور مستمر اندازه‌گیری و داده‌ها را برای پردازش ارسال کند، در مسجد جامع عتیق مشاهده نکرده‌ام. نادى تجهیزات تشکيل شوراى فنى تخصصى با محوریت استاندار اصفهان برای بررسی وضعیت و حفاظت از مسجد خبر داده است. در چنین وضعیتی، مسئله فقط پیش‌بینی خطر نیست؛ اختلاف بر سر کفایت شواهد فنی، میزان انکایدیری تمهیدات کاهش ارتعاش و چگونگی اطمینان از حفاظت بلندمدت بناهایی است که تصمیم درباره مسیر مترو می‌تواند بر آینده آن‌ها اثر بگذارد.

«ا تا زمانی که احتمال خطر روشن نشده، نمی‌توان با آسودگی مسیر را تأیید کرد

محمدمحسن طالبیان، عضو شورای راهبرى وزارت میراث فرهنگی و مشاور وزیر میراث فرهنگی در امور میراثی استان اصفهان، در گفتگو با خبرنگار مهر با اشاره به چالش‌های موجود در محدوده میدان امام علی و طرح عبور خط ۲ مترو، اظهار کرد: در گزارش ارائه‌شده از سوی مشاور، میزان فرونشست منطقه بین پنج تا هشت میلی‌متر عنوان شده است. که برخى ترک‌های موجود در این پایگاه جهانی دلیل اصلی آن فرونشست شدید در این منطقه است. او درباره روند بررسی خط ۲ مترو توضیح داد:برای این پروژه، مشاوران مختلفی مطالعات فنی، تکنولوژیک و میراثی انجام دادند، اما وزارت میراث فرهنگی نیز گروهی را برای رستى آزمایشی مطالعات به کار گرفته است که گزارش‌های مختلف باید جمع‌شوند تا تصویری یکپارچه از موضوع به دست آید. عضو شورای راهبرى وزارت میراث فرهنگی تصریح کرد: اگر آنجا که پرونده مسجد جامع عتیق و خط ۲ مترو جنبه بین‌المللی و حقوقی پیدا کرده است، گزارش نهایی باید با استانداردها، قالیها و رویه‌های یونسکو تطبیق داده شود و برای مرکز میراث جهانی ارساى شود. پس از آن، امکان بررسی مستندات توسط نهادهای علمی مرتبط از جمله اپیکوموس، و درخواست اطلاعات تکمیلی با بازدید کارشناسان بین‌المللی وجود دارد. طالبیان تأکید کرد: درباره خط ۲ باید زواید روند مقرر طی شود و تا پیش از تکمیل گزارش یکپارچه و بررسی آن، نمی‌توان از تأیید نهایی سخن گفت. این مشاور وزیر میراث فرهنگی در

و افزود: تلاش می‌شود در این مدت، آثار بیشتری برای آشنایی علاقمندان، پژوهشگران و فعالان حوزه هنر معرفی شوند. او از برنامه‌ریزی برای برگزاری نمایشگاهی موقت از اشیای تاریخی معرفی‌شده خبر داد و اظهار کرد: پیش‌بینی شده است این نمایشگاه در بهمن یا اسفند برگزار شود تا مجموعه‌ای از آثار پیش از تعطیلات نوروز در معرض دید علاقه‌مندان قرار گیرد.

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه
نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید مصطفی روحانی (شماره ۱۹)، پلاک ۶، ساختمان رویداد پارسی
تلفن: ۰۳۱-۳۶۲۹۳۷۵۰-۳۱ (۵۵ خط) فاکس: ۰۳۱-۳۶۲۹۳۹۲۲-۳۱
لینوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: رویداد پارسی

معماری شگفت‌انگیزی که طبیعت به آن جان می‌دهد

شاید در نگاه نخست، سیماچادر سازهای ساده به نظر برسند؛ چند تیر چوبی، طناب‌هایی محکم و پارچه‌هایی تیره که روی هم قرار گرفته‌اند. اما پشت همین سادگی، دانشی نهفته است که نسل به نسل و سینه به سینه منتقل شده است. به گزارش فارس، هنوز آفتاب از میانه آسمان نگذشته است، نسیمی آرام از میان دشت می‌گذرد و صدای زنگوله گوسفندان، سکوت دشت را می‌شکند. چند قدم آن‌طرف‌تر، سیماچادرهایی برپا هستند که طناب‌هایشان به‌میخ‌های چوبی گره خورده‌نود کهرنگ آتش در هوا می‌پیچد و زندگی، آرام و بی‌تکلفه در زیر سقف‌های سیاه ادامه دارد.اینجا خانه، دیوارهای آجری ندارد؛ خبری از پنجره‌های شیشه‌ای و سقف‌های بتنی نیست. خانه را تارهای به‌هم‌تنیده موی بز ساخته‌اند؛ تارهایی که با دستان زنان ایل رسیدند و بافته شدند تا سرپناهی برای روزهای گرم تابستان و شب‌های سرد زمستان باشند.سیماچادر، برای عشایر تنها یک سرپناه نیست؛ بخشی از هویت، حافظه و تاریخ مردمانی است که زندگی‌شان با کوچ، دامداری و طبیعت گره خورده است. خانه‌ای که هر بار در تقاطعی از این سرزمین برپا می‌شود، قصه‌ای از ماندگاری را با خود به همراه می‌آورد.

«خانهای که زنان ایل می‌بافند

شاید در نگاه نخست، سیماچادر سازهای ساده به نظر برسند؛ چند تیر چوبی، طناب‌هایی محکم و پارچه‌هایی تیره که روی هم قرار گرفته‌اند. اما پشت همین سادگی، دانشی نهفته است که نسل به نسل و سینه به سینه منتقل شده است.

«هنر اصلی بافت، بر دوش زنان ایل است

مجید نالری درشوری، رئیس اداره امور عشایر شهرضا می‌گوید: زنان و دختران ایل، تنها را روی درهای اقلی می‌بافند و قطعاتی مستطیل‌شکل به نام «لت» تولید می‌کنند. این لت‌ها که معمولاً ۴۰ تا ۶۰ سانتی‌متر عرض و ۱۵ تا ۲۵ متر طول دارند، از پل‌تا به یکدیگر دوخته می‌شوند تا پوششی بزرگ و یکپارچه شکل بگیرد. او از نقش مردان در این فرایند می‌گوید که تمپه لراز و آدام‌ساز کارگاه گرفته تا چیدن موی بز و دوختن لت‌ها به یکدیگر. اما هنر اصلی بافته، بر دوش زنان ایل است؛ زنانی که ساعت‌ها در کنار هم می‌نشینند تا رها را از میان انگشتانشان عبور می‌دهند و با نظمی که حاصل سال‌ها تجربه است، خانه‌ای برای خانواده‌ایشان می‌سازند.در این میان، دختران کوچک نیز کنار مادران می‌نشینند و آرام‌آرام با رزم این هنر آشنا می‌شوند. نگاه می‌کنند، یاد می‌گیرند و گاهی مثل به کار می‌شوند؛ درست همان‌گونه که مادرانشان روزی در کنار مادرزیز‌های خود آموخته‌اند؛ گفته نالری بافت سیماچادر معمولاً کاری جمعی است. زنان و دختران دور هم جمع می‌شوند تا کار زودتر پیش برود؛ جمعی که در آن، هر تار و پود با گفت‌وگو، خاطره و تجربه همراه است.اینجا بافتن فقط تولید یک محصول نیست؛ انتقال میراثی است که اگر دست‌های زنان ایل از آن فاصله بگیرد، بخشی از حافظه فرهنگی این سرزمین نیز آرام‌آرام کمرنگ خواهد شد.

«ا مهندسی طبیعت زیر سقفی سیاه

سیماچادر، پیش از آنکه ساخته دست انسان باشد، حاصل شناخت دقیق طبیعت است؛ شناختی که عشایر در طول نسل‌ها و با زندگی در شرایط گوناگون اقلیمی به دست آوردند. موی بز به دلیل ویژگی‌های طبیعی خود، برای بافت این سرپناه انتخاب مناسبی است. چربی طبیعی ایلاف و ساختار بافته، به دفع آب کمک می‌کند و در صورت بارندگی، بافت پشمینه چادر می‌تواند با جذب رطوبت، اندکی متورم شود و منافذ میان تار‌ها را کاهش دهد. اما هوشمندی ایل سازه تنها به جنس آن محدود نمی‌شود؛ شیوه برپایی چادر نیز با تغییر فصل تغییر می‌کند. نالری می‌افزاید: در روزهای گرم تابستان، چادر را بازتر برپا می‌کنند تا جریان هوا در فضای داخلی برقرار باشد. در روزهای سرد، با کاهش فضای چادر و پایین آوردن ارتفاع آن از طریق تغییر وضعیت پایه‌ها، حجم هوای داخلی کمتر می‌شود و گرم نگه داشتن محیط آسان‌تر خواهد بود.

«ا سیاه‌چادر؛ خانه‌ای به وسعت عشق و زندگی

یکی از زنان عشایر با لبخندی از زندگی زیر سیماچادر می‌گوید: «از بچگی کنار مادرم بافتن سیماچادر را یاد گرفتم. ادامه کردن موی بز، رسیدن نخ‌ها و بافتن لت‌ها کار ساستی است، اما وقتی می‌بینم حاصل دست‌هایمان سرپناه خانواده می‌شود، خستگی‌مان را فراموش می‌کنیم.» او ادامه می‌دهد: «سیماچادر برای ما فقط یک خانه نیست؛ بخشی از زندگی و هویت ماست. این هنر از مادرمان یاد گرفتیم و دوست داریم به دخترانمان هم یاد بدهیم تا فراموش نشود»

«از ییلاق تا قشلاق؛ خانه‌ای که همراه ایل کوچ می‌کند

سیماچادر همراه ایل از ییلاق به قشلاق می‌رود و با تغییر محل زندگی، دوباره برپا می‌شود. سققی که امروز بر فراز دشتی سرسبز سایه‌انداخته، ممکن است در فصل دیگر در منطقه‌ای بازدیدکنندگان با آثار نگهداری‌شده در این مجموعه و توجه به ظرفیت‌های تاریخی، هنری و پژوهشی آن‌ها در شاخه فقیق‌تر مجموعه‌های موزای اصفهان نقش داشته باشد.

عضو تعاونی مطبوعات انجمن مدیران رسانه

esfahanemrooz esfahanemrooz esfahanemrooz @esfahanemrouz

خمینی‌شهر؛

شهر سوهان عسلی و هنرهای اصیل اصفهان

سوهان عسلی، شیرینی‌های سنتی و صنایع‌دستی خمینی‌شهر، ظرفیت‌هایی برای توسعه گردشگری و رونق اقتصاد محلی هستند. به گزارش تسنیم، شهرستان خمینی‌شهر در استان اصفهان، علاوه بر پیشینه تاریخی و فرهنگی، با شیرینی‌های سنتی، خوراکی‌های محلی و هنرهای دستی خود، بخشی از هویت بومی منطقه را به نمایش می‌گذارد. سوهان عسلی و دیگر شیرینی‌های سنتی، در کنار دست‌ساخته‌ها و تولیدات هنری، از ظرفیت‌های این شهرستان برای جذب گردشگر، حمایت از مشاغل خانگی و رونق اقتصاد محلی به شمار می‌روند؛ ظرفیت‌هایی که با معرفی، هدفمند و تقویت بازار فروش می‌توانند جایگاه پررنگ‌تری در گردشگری منطقه پیدا کنند.

«ا سوغات خمینی‌شهر؛ شیرینی‌هایی با عطر سنت

سوغات خوراکی هر منطقه، بخشی از فرهنگ غذایی و خاطره جمعی مردم آن را شکل می‌دهد. در خمینی‌شهر نیز شیرینی‌های سنتی و محصولات قنادی، جایگاه قابل توجهی در پندری‌های خانوادگی، مناسبت‌های مذهبی و دیپلواژدیهای محلی دارند. نزدیکی این شهرستان به اصفهان و پیوندهای فرهنگی آن با مرکز استان نیز موجب شده است که فرهنگ شیرینی‌پزی و تولید خوراکی‌های سنتی در فضای فرهنگی منطقه اهمیت داشته باشد. سوهان عسلی از شیرینی‌های شناخته‌شده در فرهنگ خوراک اصفهان است که به دلیل ترکیب شیرینی، عطر مغزها و بافت ترد خود طرفداران بسیاری دارد. این شیرینی معمولاً با موادی مانند عسل یا شکر، مغزهایی همچون بادام و گاهی کنجد تهیه می‌شود. با این حال، برای معرفی آن به‌عنوان سوغات اختصاصی خمینی‌شهر، باید به تولیدکنندگان محلی و میزان رواج آن در این شهرستان توجه کرد؛ زیرا سوهان عسلی بیش از آنکه تنها به یک شهر محدود باشد، با فرهنگ شیرینی‌پزی اصفهان شناخته می‌شود. در کنار شیرینی‌های سنتی، انواع محصولات قنادی، شیرینی‌های مناسبتی و خوراکی‌های خانگی نیز می‌توانند بخشی از بازار سوغات خمینی‌شهر، با تشکیل شبکه‌های توزیع و بازاریابی، تارگی محصول، رعایت اصول بهداشتی و بسته‌بندی مناسب از عواملی هستند که در جلب اعتماد مشتریان و افزایش فروش این محصولات خود را با هویت مشخص و کیفیت یکسان عرضه کنند. درج نام تولیدکننده، معرفی شیوه تهیه و استفاده از بسته‌بندی‌های مناسب برای هدیه، از اقداماتی است که می‌تواند فروش محصولات را در بازارهای محلی و گردشگری افزایش دهد.

«ا صنایع‌دستی؛ جلوه‌ای از ذوق و مهارت بومی

صنایع‌دستی، رویانگر مهارت‌هایی هستند که در طول نسل‌ها شکل گرفته‌اند و بخشی از فرهنگ و هویت هر منطقه را حفظ می‌کنند. خمینی‌شهر نیز به دلیل پیشینه فرهنگی و نزدیکی به مرکز هنرهای سنتی استان اصفهان، از ظرفیت مناسبی برای معرفی و عرضه محصولات هنری و دست‌ساز برخوردار است.

رونمایی از طرح تشویقی

توجه به احیای غذاهای سنتی اصفهان

اصیل و بومی اصفهان را در فهرست غذایی خود معرفی و عرضه کنند و در مسیر رونق گردشگری خوراک عام بردارند، از امتیاز تشویقی در فرایند نرخ‌گذاری بهره‌مند خواهند شد. او ادامه داد: این طرح با هدف معرفی بخشی از میراث فرهنگی ناملموس اصفهان، تقویت هویت بومی در تجربه سفر و تشویق تأسیسات گردشگری به ارائه خدمات و تجربه‌های متمایز برای گردشگران دنبال می‌شود. استان اصفهان افزون بر ۲ هزار تأسیسات گردشگری دارد و حدود هشت هزار و ۲۰۰ نفر در بخش گردشگری استان اصفهان اشتغال مستقیم دارند.

توجه به احیای غذاهای سنتی اصفهان در طرح تشویقی نرخ‌گذاری تأسیسات گردشگری رونمایی شد.

معاون گردشگری اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان در نشست نرخ‌گذاری تأسیسات گردشگری این استان با تأکید بر رعایت ضوابط نرخ‌گذاری و ارتقای کیفیت خدمات تأسیسات گردشگری گفت: طرح تشویقی این معاونت برای حمایت از مجموعه‌هایی است که در احیا و معرفی غذاهای سنتی اصفهان و توسعه گردشگری خوراک فعالیت می‌کنند. داوود آیین افزود: در اساس این طرح، ۲۰۰ نفر در بخش گردشگری استان اصفهان اشتغال مستقیم دارند.